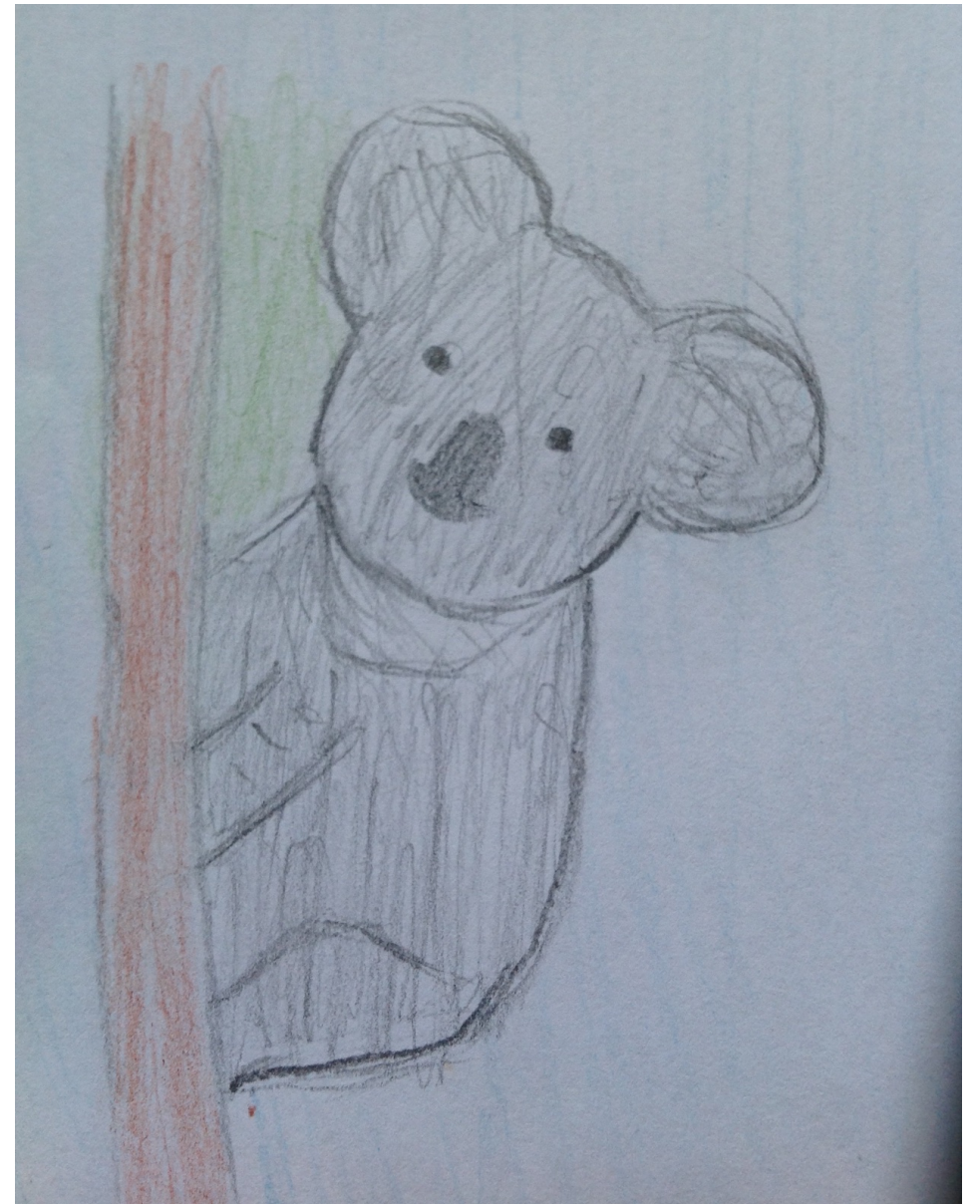

KOALAKATASTROFEN

Av:Elin

Jag heter Sonja och bor i norra Australien, med min mamma. Norra Australien är väldigt varmt och torrt. Jag älskar djur och naturen. Särskilt koalabjörnar. Jag är 9 år och är väldigt nyfiken. Jag vet väldigt mycket om djur, men jag vet mest om koalabjörnar och en bra fakta att veta är att de är väldigt gulliga men de kan bli aggressiv.

Idag skulle jag på en utflykt (med min klass) till skogen. Min skola ligger rätt nära skogen "Koalaskogen",

men konstigt nog har vi aldrig sett en enda koala där förut. Jag tycker det är så fint och så mysigt att vara ute i skogen. Vi ska vara där en heldag tills klockan 17.00 på eftermiddagen. Först gjorde vi en tävling som gick ut på att man skulle hitta så mycket bark som man kunde och sen bygga en fågelholk. Det var väldigt roligt för alla hade sina egna idéer om hur den skulle se ut. Sen var klockan redan 13.00 så vi alla hjälptes åt att plocka bark, så att vi kunde sätta igång en brasa och grilla korv och marshmallows.

När vi fick igång brasan fick alla en pinne där vi satte våran korv på. Det var jättegott och till sist grillade vi våra marshmallows. Mina blev helt kladdig och kletig, men goda. Sen gick vi till en bäck och tvättade våra händer, för det var marshmallows klet allt över våra händer. Sen var det dags att gå hem. På vägen hem gjorde vi följa John. När vi kom till början av skogen ropade Mia (en i min klass): " Kolla upp! Det är en stor, grå koala där uppe i trädtopparna. Det blev tyst och alla kollade upp mot himlen.

Alla blev så glada att de äntligen fick se en koala i Koalaskogen, men jag tror att gladas blev jag. Jag var så lycklig för att jag äntligen fick se en koala i naturen, för jag har bara sett bilder på dem och sett dem på djurparker. Jag bara kände mig så glad för att äntligen få se mittfavorit djur i verkligheten. När jag kom hem till mamma berättade jag om min utflykt och om koalan vid min skola.

Jag hoppade som en galning när jag berättade om koalan. Mamma blev också överraskad om vad jag sa. När jag la mig, låg jag och tänkte på vad jag hade gjort och sett idag, sen somnade jag snabbt efter det.

När jag vaknade, hoppade jag snabbt upp ur sängen och sprang till köket, där jag skulle äta frukost. Jag åt så snabbt jag kunde och gick sedan till mitt rum och bytte om och borstade tänderna och håret.

- Mamma jag går till skolan, sa jag medan jag stod i hallen.

- Så här tidigt på morgonen, sa mamma. Du startar ju skolan om mer än en halv timme.

- Jag vet, men jag vill inte att koalan ska vara borta när jag kommer till skolan, sa jag. Jag visste själv att koalorna inte flyttade på sig, men jag ville vara där ändå.

- Okej, sa mamma och gav mig en hejdå kram. Jag stängde dörren efter mig och började gå mot skolan. Det är inte en lång väg. Det tar bara tio minuter att gå dit.

När jag kom fram till skogsområdet sprang jag dit vi gick igår och kollade upp. Där satt det en stor, grå koala. Jag tyckte att det fortfarande var häftigt. Jag gick en bit in i skogen och kollade upp mot trädtopparna. Det såg ut som att det satt flera koalor där uppe. Undra varför vi aldrig har sett en koala här förut, tänkte jag. Vi kanske inte har varit så noggranna på att kolla runt. Jag kollade på min ljusblåa klocka och såg att det var dags att gå till klassrummet.

När skolklockan ringde, startade vi sista skoldagen på veckan.

- Godmorgon alla barn, sa fröken Kristina. Idag ska vi prata om vad vi gjorde igår och senare rita en bild av vad du tyckte var de bästa sakerna på utflykten. Vi pratade väldigt länge om hela utflykten och om vad alla tyckte, men sen sa Kristina att vi skulle börja rita. Jag delade in pappret i tre olika delar, i en av de små ruterna målade jag några fågelholkar och i den andra lilla rutan ritade jag min korv och mina kletiga och kladdiga marshmallows,

men i den största rutan ritade jag alla vackra träd men en koala i trädtopparna. men i den största rutan ritade jag alla vackra träd men en koala i trädtopparna. Jag gick bort till min låda för att hämta mina färgpennor, så att min bild kunde få lite färg. Sen gick jag till Kristinas kateder och visade min bild för henne.

- Å, så fin, sa Kristina. Du kan ta lite häftmassa och sätta upp den på dörren, och sen kan du sätta dig och läsa tills det är lunch. Jag håller på att läsa en bok som heter Marge in Charge. Den är väldigt bra och rolig.

Det blev panerad fisk med potatis till lunch. Jag gillar det men de flesta i min klass gillar inte fisk. Efter lunchrasten sa Kristina att vi fick göra vad vi ville så jag gick direkt till bokhyllan och tog ut faktaboken som handlar om koalor. Jag var så inne i boken att jag nästan glömde bort när jag skulle gå hem men Kristina sa till mig. Jag packade ihop mina saker och la dom i min väska och började gå hem.

Jag gick väldigt långsamt för jag hade inte bråttom. Det är så fin natur på vägen hem till mig. Alla träd och buskar, det är så fint. När jag öppnade dörren hem till mig stod mamma i köket och gjorde mellanmål.

- Hur hade min älskling i skolan? frågade mamma.

- Väldigt bra, sa jag. Vi gjorde teckningar och efter lunchen fick vi göra vad vi ville. Jag läste en fakta bok om koalor. Den var superintressant och bra.

- Va bra, sa mamma. Kanske du är sugen på lite mellis. Jag har gjort nybakade baguetter.

- Ja! ropade jag. Jag tog av mig mina ytterkläder och gick in i köket. Det luktade nybakat. Jag satte mig ner vid bordet och började att bre en baguett. De var så god och varm. När jag var färdig, gick jag till mitt rum och satte mig vid mitt skrivbord. Jag började teckna en hel skog med träd, buskar, djur och massor av grönt. Jag blev jättenöjd. Det såg exakt ut som jag hade tänkt mig.

Jag satte upp min bild på tavla som hängde över mitt skrivbord. Jag var så trött men klockan var bara halv sex så jag gick till mamma och satte mig ner.

- Jag har precis kollat på väder appen, det är en liten chans för en skogsbrand, så vi måste göra oss förbereda, sa mamma. Det var inte så konstigt att få höra nyheten för i norra Australien är det väldigt varmt och då kan det bli en skogsbrand. Jag har varit med om det 2 gånger förut, en gång när jag var väldigt liten (så jag minns det inte så väl) och för 3 år sedan. Men dom var inte så nära mitt hus.

Det är fortfarande läskigt att vara med om det. Jag bara satt där och tänkte en stund, efter det hjälpte jag mamma med att laga kvällsmat. Vi skulle laga bläckfisk med pasta. Tro det eller ej, det är faktiskt gott. Efter maten gick jag och gjorde mig färdig föra att lägga mig.

- Mamma, kan du komma och säga godnatt? ropade jag. Mamma kom direkt och la sig bredvid mig.

- Du är väl inte orolig för branden? frågade mamma. Jag tänkte efter en stund.

- Nja, svarade jag. Kanske lite. Jag var så trött att jag somnade efter några minuter.

Jag vaknade upp mitt i natten av att jag hörde något. Jag gick genast upp ur min säng och såg mamma vid hennes sängkant. Vi båda kollade ut genom fönstret, mamma i hennes rum och jag i köket. Mamma såg med kikaren något orange, rött. Det hade börjat brinna. Jag kände hur min svett rann ner för min panna.

Mamma har en liten väska med saker man kan behöva när det börjar brinna. Mamma tog med sig den och sprang ner till källaren. Jag följde efter henne. Nere i källaren brukade vi aldrig vara. Det ända som finns där är ett kylskåp och flera slangar med vatten. Allt vatten är för säkerhetens skull, för man kan behöva det när man är med om en brand. Just då kände jag mig så nervös över vad som skulle hända men

för att lugna mig tog jag ett papper och en penna och började rita för att mamma hade papper och penna med sig i sin lilla väska. Efter många timmar visste man att branden hade slutat. Mamma låste upp dörren och vi gick upp ur källaren. Mamma gick först och jag bakom henne. Jag och mamma gick tillbaka till våra sängar. Jag var faktiskt väldigt rädd, för den här branden var så nära mitt hus att jag och mamma kunde ha skadat oss. Men som tur är gjorde vi inte det. Jag la mig hos mamma och somnade.

Det gick några dagar sen öppnade jag dörren och gick ut. Jag gick till min skola och såg att den var oskadd (det var väldigt bra) för när det börjar brinna är skolan alltid förberedda med supermycket vatten som sprutar överallt. Maskinerna som sprutar ut allt vatten känner av när det börjar ryka. Men skogen, träden och allt runtomkring var helt förstörda.

Allt låg bränt på marken. "Det betydde att alla koalabjörnarna var döda", tänkte jag. Jag sprang hem gråtande till mamma och berättade om vad som hade hänt. Jag tyckte att det var så hemskt att se allt som hade brunnit upp. Jag la mig i sängen och grät. Den natten kunde jag inte somna.

SLUT!